

- 68 Veneratio SS. Martyrum, ac Reliquiarum illorum fuit in usu à tempore Apostolorum.
 69 Quæ desiderantur ad martyrium verum.
 70 Pontifex errare nequit dum canonizat.
 71 De vitis Sanctorum Eremitarum Pauli & Antonii, & num. seqq.
 75 De Beato Hilarione Abbate, & num. seqq.
 77 De actibus B. Sylvestri, & num. seqq.
 79 Tractatus de vitis Pontificum an à Damaso elaboratus.
 80 De Baptismo Constantini Magni, & numer. seqq.
 84 De donatione Ecclesie facta à Constantino, & n. seqq.
 87 Error Gratiani in cap. Futuram, 12. quæst. 1. notatur, & num. seqq.
 89 Melchisedes Papa an fuerit Martyr, & quo tempore obiit, & num. seqq.
 93 B. Catharina sub quo Imperatore martyrium subit, & num. seqq.
 95 De Inventione S. Crucis, & num. seqq.
 100 Christus an aliter sit crucifixus quam Latrones
 101 Clavi, quibus Christus affixus est cruci, qualiter distributi, & num. seqq.
 105 Liber de inventione capitis B. Joannis Baptistæ est apocryphus, & num. seqq.
 107 De scriptis Rufini.
 108 De ejus dissidio cum B. Hieronymo.
 109 B. Hieronymus auctoritate longè Rufinum superat.
 110 Non omnia que Sancti Patres damnarunt, pro heresi haberi debent.
 111 De opusculis Origenis.
 112 De historia Eusebii, & num. seqq.
 115 De scriptis Pauli Orosii, & num. seqq.
 118 De scriptis Sedulii, & num. seqq.
 120 Error Gratiani in cap. Sancta, 15. dist. adnotatur.

De libris Hagiographis.

CAPUT XVI.

1 Constituerat D. Covar. suprà, cap. 14. in principio triplicem classem voluminum, quæ de Ecclesiasticis rebus differunt. Primâ ergo absolutâ, de libris scilicet canonicis, ad secundam progreditur, de libris quos hagiographos appellat, eosque ex Gelasio recenset, & antea recensuerat Gratianus in cap. Sancta, 15. dist. ubi Aug. Barbosa in collectan. Acuña ad eund. text. ex num. 5. Valcarzer in Epitom. Jur. Canon. in d. cap. Sancta.

Ad Num. 1.

2 Verbum Hagiographus, interpretatur sancta Scriptura; nam constat ex duabus Græcis dictionibus, Hagios, quod est sancta; & Graphos, quod est scriptura. Abulens. super 1. Paralipom. in præfat. D. Hieronym. q. 7. Calepin. verb. Hagiographus, & verb. Hagiographa. Vocabul. Ecclesiastic. verb. Hagiographa, Joan. Polman. in Breviar. Theologic. part. 1. num. 39. Ant. Nibrisensis verb. Hagiographos. Quod verbum scribitur cum aspirationis nota, vel absque illa, & melius priori modo, ut notatur in Vocabul. Ecclesiastic.

3 Ex quibus Authoribus constat, libros Hagiographos esse, qui de rebus sacris sanctè scripti reperuntur, sive intra canonem sacre Scripturæ existant, sive non, modo recepti sint in Ecclesia ut ad ædificationem Fidelium publicè legantur,

quanquam auctoritatem canonicam, sicut volumina Spiritu Sancto dictante conscripta, non habeant. Vide pronuper laudatos, maxime Abulens. Hujusmodi libri, qui canonici non sunt, ecclesiastici etiam nuncupantur. Sixt. Senens. in sua Bibliotheca sancta, lib. 1. sect. 1. in princip. vers. Canonici secundi ordinis.

Ibi: Tametsi idem Hieronymus.

Frequentiùs verbum Hagiographos ad eos codices spectat, qui canonici sunt, ut videre est apud Joan. Polmannum sup. ubi ait, Hagiographum dici Scriptorem Sanctum redactum ad Canonem. Calepin. verb. Hagiographa, esse inquit Hagiographa scripta sacra Orthodoxorum consensu in canonem redacta, imò in Vocabul. Ecclesiastic. ubi suprà, traditur Hagiographa interpretari sanctam Scripturam, non Sanctorum scripta. Sed Abulens. utramque significationem admittit.

Ibi: Quasi canonici libri veteris Testamenti.

De divisione sacrorum voluminum apud Hebræos consule fuse agentem Sixt. Senens. d. lib. 1. à pag. 24. nam post libros Moysis, seu Pentateuchum, & Prophetas, tertio loco Hagiographos collocabant, incipientes à libro Job. Quod observat Abulens. sup. & author Vocabul. Ecclesiastic. verb. Hagiographa.

Ad Num. 2.

De vita, nobilitate, moribus, litteris, aliisque encomiis B. Cypriani multis egerunt Card. Baron. Annal. Ecclesiasticor. tom. 2. ab anno 250. ad 261. & ibi Spondan. in ejus Epitome, Card. Bellarm. de Ecclesiast. Scriptor. anno 250. pag. 48. Jacob. Gualter. in Chronic. ad ann. 300. pag. 220. Ado Vien. in chron. Aug. Barbosa in collectan. ad cap. Sancta, 15. dist. num. 2. Martyrolog. die 14. Septemb. Is ad Sedem Carthaginiensem jam senex fuit evehctus anno 250. paulò post Baptismum susceptum: successit Donata. Fuit quidem genere illustris, potentia egregius, Philosophicis disciplinis insigniter præditus, ac suæ civitatis primarius Senator. Card. Baron. anno 250. & ibidem Spondan. & alii. Vocabatur Cæcilius Cyprianus, à Cæcilio Presbytero, à quo deductus est ad veræ Religionis professionem. Aug. Barbosa sup. Tandem in Valeriana persecutione anno 261. die 14. Septembris pretiosam mortem oppetiit martyrii laureâ redimitus, in loco Sixti dicto, sexto ab urbe Carthagine lapide distante. Card. Baron. anno 261. ubi Spondan. num. 4. Carrill. Annal. anno 261 de quo scripsit latè Pontius ejusdem Cypriani Diaconus in act. passion. B. Cypriani, quem inter Scriptores Ecclesiasticos memorat D. Hieronymus. Surius de vit. Sanct. tom. 5. die 14. Septemb.

Ibi: Tametsi Nicephorus lib. 5. cap. 27.

Observandum est hic, Scriptores sæpe, cum de quibusdam Sanctis Martyribus agunt, qui sub Decio passi sunt, eos tempore hujus Imperatoris & Valeriani interfectos enarrasse, cum hos duos nunquam simul imperasse compertum sit.

fit. Præterea solent adscribere Decianæ persecutioni quæ sub Valeriano postea contigerunt, ut Nicephorus de martyrio B. Cypriani scribit, qui iussu Valeriani peremptus est. Hujus erroris causa fuit, quod Decius primo sui Imperii anno adversum Persa cum exercitu profecturus Valerianum Romæ reliquit, cui summam censuræ contulit potestatem cum facultate legum scribendarum: unde edita, quæ tunc temporis contra Christianos prodibant, nomine Decii & Valeriani expresso edebantur. Sic Authores decepti utriusque Imperatoris, ac persecutionis tempora confundunt. Salian in Epitom. Baron. anno 253. num. 16. & 22.

Ibi: Ceterum hic Martyr illustrissimus.

8 De his vide prænotata suprà, cap. 13. num. 21. Omnes communiter B. Cyprianum ab hæresis labe immunem sentiunt, ut videre est apud laudatos suprà, n. 6. Nec refert, quod adversus Stephanum I. Pontificem propriam opinionem tenacissime tueretur, quia dici potest, Summum Pontificem non ut caput Ecclesie contrarium definiisse, sed tanquam Doctorem privatum, quæ B. Cyprianus cum Carthaginiensi Synodo circa Baptismatis reiterationem decreverat, reprobasse. Verum antequam obitum egregium Martyrem ab errore desitisse plures testantur ex laudatis dict. num. 6. & præmilius d. n. 21.

Vers. Opuscula B. Athanasii.

9 De eximia, ac veneranda vita B. Athanasii affluenter, prout res exigit, agunt Card. Baron. anno 325. n. 50. & 51. anno 336. n. 19. anno 338. n. 1. & alibi sæpe. Spondan. in Epitom. Onuphr. in Chronico, anno 325. Aug. Barbosa sup. num. 3. Card. Bellarm. sup. anno 340. pag. 58. Possivin. in apparat. sacro, tom. 1. verb. Athanasius, pag. 137. cum seqq. Jacob. Gualter. sup. ad annum 400. pag. 276. B. Athanasius publicis votis, ac acclamationibus universi populi Catholici Alexandrinus Præsul electus est à pluribus Episcopis, qui ex Thebaide & Egypto ad electionem convenerant anno 326. Card. Baron. eod. anno, & ibi Spondan. num. 1. obiit anno 372. die 2. Maji, Damaso Pontifice, Valentino, & Valente Imperatoribus, Baron. ann. 372. Spondan. ibi, num. 4. ubi ita inquit: At prægrandis liber conscribendus esset, si omnes præstantissimi Sacerdotis laudes à Patribus editas, quis simul in unum congereret; cum alioqui impar sit omnes lingua ad celeberrima ejus recensenda certamina sub Constantino, Constantio, Juliano, ac demùm Valente Imperatoribus pro Fide suscepta, ut nullus alius possit invenire post Apostolos in Ecclesia Dei, qui acerbiora, diuturnioraq; subierit prælia pro Parrum fide tuenda, ac Magnus hic, immò Maximus Athanasius. Hunc Nazianzenus orat. in laud. Heron. vocat orbis oculum, Sacerdotum Antistitem, Confessorum duces & magistrum, sublimem vocem, Fidei columen, secundam Christi lucernam, & præcursorem. De ejusdem Patris scriptis illustre elogium extat apud Cosmam Abbatem in Prat. Spirit. cap. 40. quem refert Spondan. d. num. 4. in fin. ibi: Cum ex S. Athanasii opusculis aliquid inveneris, nec ad scribendum chartas habueris, in vestimentis tuis scribe illud. Edidit inter alia Athanasius Romæ Latino

sermone Symbolum, seu Fidei professionem, anno 340. Spondan. eod. anno, n. 4. quod in Ecclesia sub ejus nomine recitatur. Adde Surium suprà, tom. 3. die 2. Maji.

Ad Num. 3.

De B. Gregorio Nazianzeno consulendi sunt 10 Card. Baron. ab anno 354. ad 389. & Spondan. in Epit. eisd. locis, Card. Bellarm. sup. anno. 370. pag. 73. Onuphr. anno 372. Possivin. sub. verb. Gregor. Nazianzenus, Gualter. sup. ad annum 400. pag. 282. Aug. Barbosa n. 4. Ado Vien. in chron. Sigeb. anno 381. Sur. tom. 3. die 9. Maii.

Ibi: Deinde patri in Nazianzi Episcopatu successor.

B. Gregorius Nazianzi Episcopus nunquam extitit, nec patri successit. sed eo superstite, illius Ecclesie Præfecturam ad breve tempus accepit, ut parentem relevaret, cujus imperio parvi invicis. Ita adversus communem bene probans tenet Spondan. anno. 371. n. 7.

Ibi: Monasticam in quodam agro vitam egit.

Cum Athenis operam litteris navaret, strictissimo amicitie vinculo Magno Basilio adhæsisset, hocque recedente, ille coactus est illic persistere, ut oratoriam artem publicè profiteretur, Spondan. anno 354. num. 5. At postea anno 362. eundem Basilium in solitudines Ponticas secedentem jam Presbyter à patre ordinatus comitatur, Spondan. post Baron. anno 362. n. 14. Ab eremo semel atque iterum à patre revocatur, & à Basilio designatur renuens Salsmorum Antistes. Salian. anno 366. n. 4. & anno 371. n. 7.

Ibi: Atque postmodum Theologus.

B. Gregor. Nazianzenus cognominatus est quasi per antonomasiam Theologus, quod nomen ei inditum fuit ob luculentas de Theologia orationes, quas Constantinopoli recitavit, quò missus est, ut Ecclesiam illam Arrianorum injuria penè collapsam instauraret. Spond. ann. 371. n. 14.

Ibi: Obiit sub Theodosio Magno anno ejus imperii tertio.

Secundum Baronium, ac Spondanum B. Gregorius è vivis migravit anno Christi 389. Theodosii senioris imperii 11. ætatis suæ 65. die 9. Maji: de cujus testamento, effigie, ac exercitiis senectæ tempore, videndus Spondan. ann. 389. n. 2. cum seqq. Obitus ejus contigit, anno 5. Pontificatus Siricii. Baron. & Spond. sup.

Vers. Item opuscula B. Basilii.

De B. Basilio videndus Card. Bellarm. suprà, 15 anno 370. pag. 73. Card. Baron. ab anno 304. ad ann. 378. pluribus in locis, & Spondan. ibidem, Possivin. ubi nuper, verb. Basilius Magnus, cap. 2. & 4. pag. 184. Aug. Barbosa num. 5. Ado Vienenis sup. anno 383. Genebrard. in Damaso. Jacob. Gualter. in chron. ad ann. 400. pag. 282. Onuphr.

anno 395. Illefcas *Hift. Pontific. lib. 2. cap. 6. Surlus tom. 3. die 14. Junii.*

Ibi: *Fuit Basilus arctiffima conjunctus amicitia.*

16 Sic prænotatum fuprà, num. 12. Gregorii Nazianzeni operâ Basilus Cæfareæ Cappadociæ Antiftes renitens admodum electus est anno 369. ut obfervat post Baron. Spondan. *cod. anno, num. 7. Cum D. Ambrosio mutuam habuit literarum confuetudinem, inter quos multa tranfacta effe constat, Spondan. anno 374. n. 3.*

Ibi: *Obiit Basilus sub Gratiano Cæfare.*

17 Deceffit è vivis anno Christi 378. Damafi Pontificis 12. Valentis Imperatoris 15. Gratiani 12. Valentiniani II. 3. Kalendis Januariis, postquam annis octo, menfibus sex, diebus fexdecim Epifcopatu mirabiliter, & eximie functus erat: de cujus venerandis moribus, ac præclaris virtutibus testantur Gregorius Nazianzen. *in orat. funebri, Syrus Ephrem Diaconus Edeffenus, Greg. Nyffenus Basilii germanus, quos refert Spondan. ex Baron. præmiſſa tradens anno 378. num. 1. & num. 2. effigiem ipsius depingit, fubjungitque plura fcriptiffie Basilium, quam à D. Hieronymo commemorata funt, quod colligit ex Caffiodor. præfat. lib. inſtit. divin. lection. ubi adſcribit B. Basilium eis Scripturibus Græcis, qui totam Scripturam interpretatione illuſtrarunt.*

Verf. *Item opuscula B. Joannis Chryſoſtomi.*

18 De B. Joanne Chryſoſtomo agit Card. Bellarm. fuprà, anno 398. pag. 94. Card. Baron. pluribus locis, ab anno 362. ad 438. ibique Spondan. Onuphr. anno 407. Poſſevin. *in appar. fac. tom. 1. verb. Joannes Chryſoſtoms, à pag. 145. Jacob. Gualter. ad annum 500. pag. 356. Auguſt. Barboſa fup. num. 6. Theat. vitæ human. var. i. loc. ubi etiam de ceteris Patribus jam laudatis, ac deinceps laudandis. Sur. tom. 1. die 27. Januarii.*

19 Natus est Chryſoſtoms anno 354. Liberii Pontificis 3. Conſtantii Imperatoris 18. Spondan. anno 354. juncto anno 362. n. 29. Patrem habuit nomine Secundum, genitricem Anthuſam, quanquam apud Græcos ea invaluerit opinio, ut Publia illuſtris valde foemina parens illius fuerit. Sed hanc ſententiam refutat ut improbabilem Spondan. *ubi proxime.*

Ibi: *Ab ore aureo cognomento Chryſoſtoms.*

20 Fertur quod cum in concionibus ſublîmi dicendi genere alloqueretur, quod vulgi iſcitiam, & ruficitatem præteribat, à quadam pia muliere monitus ſtylum demiffit, ita ut ab omnibus præclara doctrina præciperetur, ex quo illi Chryſoſtomi nomen inditum est. Baron. anno 386. ubi Spondan. n. 13. Gualter. fup.

Ibi: *Hic vir præſtantiffimus.*

Presbyter ordinatus est Chryſoſtoms à Flaviano Antiochenæ civitatis pro parte Epifcopus anno 386. obtemperans divino per Angelum præcepto & in ipſo ordinationis actu alba columbo repente devolans ſuper caput ejus requievit, Spondan. post Baron anno 386. n. 12. Subrogatus est Nectario Epifopo Conſtantinopolitano anno Christi 397. licet ejufdem confecrationem in mentem Februarii anni ſequentis collatam effe conſiter, qui quidem annus fuit I. Pontificatus Anaſtaſii, 4. Imperii Arcadii & Honorii, Card. Baron. anno 398. Spondan. anno 397. *in fin. & anno 398. n. 17. Gualter. & alii fuprà.*

Ibi: *Tandem ob linguæ libertatem.*

Non ſolum verbis, ſed etiam factis Chryſoſtoms odium Eudoxiæ Imperatricis contra ſe laceſſivit, cui Eccleſiæ aditum interdixit, ut viduæ conſuleret, quam iniquè Imperatrix quadam ſpoliaverat poſſeſſione. Spondan. anno 401. num. 9. femel atque iterum actus est in exilium, Baron. anno 403. & ibi Spondan. num. 6. & 7. & anno 404. num. 6. & 14. & qui illi adhærebant, deriſiffimas experti ſunt pœnas, quare Joannitæ dicebantur. Card. Baron. anno 404. Spond. *ibi, num. 10. & n. 14. quanta ipſe Chryſoſtoms pertulerit, dum Cuculum advenit, enarrat, ac de exilii laboribus anno 405. num. 2. anno 406. n. 5. anno 407. num. 4. agit.*

Ibi: *Atque in itinere prope Cumanam urbem.*

Post iter difficillimum trium menſum à militibus, quibus ducebatur, acriter vexatus B. Chryſoſtoms; cum in templo quodam Comanis apud Pontum Euxinum pernoctaret, Martyr loci illius Baſilifcus nomine, Comanenſis Epifcopus illi apparuit, & inquit: *Confide frater Joannes, eras enim ſumulus erimus.* Quo nuntio accepto, poſtera die ſe albis veſtimentis induit, cæleſtibus Sacramentis præmunivit, preces fuit, ſeque ſacro Crucis ſigno inſignivit, atque ita ſpiritu feliciter exhalavit anno Domini 407. die 14. Septemb. Innocentii Pontificatus anno 6. Arcadii & Honorii Imper. 13. Card. Baron. anno 407. Spondan. *ibi, n. 4. Gualter. diſt. pag. 356.* In facta conceſſit ſuæ ætatis anno 52. & menſibus octo, ut quibusdam placet. Epifcopatu functus est annos 9. menſes 6. dies 20. Baron. & Spondan. *ubi nuper.* Dicitur utrumque Teſtamentum interpretatus, ſed ex ejus operibus haut pauca deſiderantur, ac rurfus alia, quæ Chryſoſtomi non ſunt, ipſi falſò tribuntur. Spondan. *ibidem, n. 5.* apud quos de translatione corporis ejus Conſtantinopolim, & de aliis, quæ poſt obitum ejus evenerunt, videre poteris.

Ad Num. 4.

De beato Theophilo Epifcopo Alexandrino videnti Baron. & Spondan. *ab anno 380. ad annum 412. Card. Bellarm. de Scripturib. Eccleſiaſticis anno 390. pag. 91. Jacob. Gualterius in Chronog. ad ann. 400. pag. 276. & 282. Poſſevin. fup. tom. 3. lit. T, pag. 289. Aug. Barboſa n. 7.*

Theo.

25 Theophilus ſuffectus est Timotheo, Præſuli Alexandrino anno 385. Baron. *cod. anno, & Spond. n. 7.* qui Eudoxiæ Imperatrici, aliſque B. Chryſoſtomi æmulis adhærens, ipſum acriter infeſtatus est, adeo ut in ito Conſtantinopoli concilio, eum injuſtiffimè depoſuerit, Spondan. ex Baron. anno 401. à princip. in qua protervia adverſus memoriam jam defuncti Chryſoſtomi perſtitit, ſed divinitus est coactus in mortis agone illius imaginem adorare, quia non ante valuit animam agere, quam cultum adverſario debitum exhiberet. Spondan. ex aliis anno 412. num. 8. quo quidem anno Chriſti, Innocentii Pontificis II. imperii Honorii 18. & Theodoſii junioris 5. die 18. Octobris univerſa carnis viam ingreſſus est. Licet autem beato Chryſoſtomo admodum inſenſus, ob ejus tamen egregia ſcripta, & alia præclare patrata poſt obitum plurimi est habitus, ac titulum ſanctitatis apud pœteros meruit. Spondan. *ubi Proxime, Gualter. pag. 276. & alii.*

Ibi: *Fuit & alter Theophilus Epifcopus Antiochenus.*

26 Cujus Antiftitis meminerunt Card. Baron. *Annal Eccleſiaſtic. tom. 1. anno 31. & ibi Spondan. num. 2. & anno 170. num. 3.* quo anno Epifcopatus ſaltigium aſcendit. Pro Catholica Religione contra Gentiles ſcripſit & harmoniam Evangelicorum contexit, ut ait Spondan. *in præcitatis locis.* Sedit annos 13. & occubuit anno Domini 182. Eleutheri Pontificis 4. Commodi Imperat. 2. ſecundum Baron. & ibi. Honoratur ſanctitatis titulo, numeraturque ſeptimus à beato Petro Antiochiæ Præſatus. Eufeb. *lib. 4. hiſt. cap. 234. Gualter. ad ann. 200. pag. 174. Martyrolog. die 13. Octobris, Spondan. anno. 31. num. 2.*

Verf. *Item opuscula B. Cyrilli.*

27 Inter Eccleſiaſticos Authores hujus nominis tres recententur literis ac ſanctimonia conſpicui. Primus est S. Cyrillus Epifcopus Antiochenus, de quo Eufeb. *lib. 7. cap. 26. Spondan. ex Baron. anno 283. num. 3. & anno 299. n. 2. Jacob. Gualt. fup. ad ann. 300. pag. 220. & 222. Martyrolog. die 22. Julii, Genebrard. in Felice I. ad Epifcopatum evectus est anno 283. Diſceſſit è vivis anno 299. Baron. & Spondan. *eiſd. annis. Gualt. pag. 220. Secundus fuit S. Gyrillus Epifcopus Hieroſolymitanus, quem memorant non ſemel Baron. ab anno 351. ad ann. 386. Spondan. in Epitom. ibidem, Gualter. ad ann. 400. col. 280. & 284. D. Hieronym. de Scriptor. Eccleſiaſtic. verb. Cyrillus.* Electus est in Antiftitem anno 351. è vita migravit anno 386. ut tradunt prælaudati. Tertius S. Cyrillus Alexandrinus, de quo Geſaſius, ac D. Covar. *hic:* ejufdem mentionem frequenter faciunt Baron. *ab anno 412. ad 445. ubi Spondan. Card. Bellarm. de Scriptor. Eccleſiaſt. anno 430. pag. 112. Ciaconius in Leone I. Poſſev. in Appar. ſacro, tom. 1. lit. C. pag. 470. Gualter. ad annum 500. pag. 356. & 364. Baron. n. 8. Hic avunculo ſuo Theophilo in dignitate ſucceſſit anno 412. Baron. eo anno, & ibi Spondan. num. 9. Gualter. pag. 356. Præfuit cum aliis Sedis Apoſtolicæ Legatis univerſali Synodo Ephesine, prout prænotavimus fuprà, cap. 15. n. 38. Baron. & Spondan. ann. 431. num. 5. evolavit in Cælum anno 444. Baron. *ibi, & Spondan. Gualter. ac Ciacon. ubi proxime, qui fuit 5. Leon. I. Pontificis, Imperatorum Theodoſii junioris 37. Valentiniani***

II. 20. De die quæſtio est. Græci putant obiſſe nona Junii, Latini autem vigefima octava Januarii. Spondan. *ubi proxime, ubi ex Caffiodoro tradit S. Cyrillum totam ſacram Scripturam interpretatione illuſtraſſe, ſed hodie pauca ex ipſius lucubrationibus extare.*

Ad Num. 5.

D. B. Hilario Pictavienſi Epifcopo agit Bellarm. 28 min. anno 355. pag. 67. Baron. *ab anno 355. ad 507. ubi Spond. Gualt. ad ann. 400. pag. 280. Poſſevin. fup. tom. 2. lit. H, pag. 49. Genebrard. in Julio I. Barboſ. n. 9. Ado in Chronic. Sur. tom. 1. die 14. Januarii.*

Ipſe jam ætate profectus Fidem Catholicam amplexus est, ac paulò poſt, quanquam conjugatus, Præful eligi meruit anno 355. Baron. & Spondan. n. 14. migravit in cælum multa pro Religione perpeſſus an. 369. Damafi Pontificis 3. Imperatorum Valentiniani, ac Valentis 6. Baron. anno 369. & ibi Spondan. n. 2. qui n. 3. ex D. Hieronymo vitam & ſcripta illius commendat, de quibus Venant. Fortunat. duo edidit volumina.

Fuit alter S. Hilarius Arelatenſis Epifcopus, & 30 Scriptor Eccleſiaſticus, B. Auguſtini diſcipulus, qui ad Epifcopatum aſcendit anno 441. deceſſit autem anno 449. de quo Baron. & Spondan. ab anno 426. ad 449. Gennad. *de Scriptor. Eccleſ. cap. 69. Bellarm. fup. ann. 458. Gualt. ad ann. 500. pag. 364.*

Verf. *Opuscula B. Ambroſii.*

De quo Baron. & Spond. *ab anno 369. ad 398. 31 Bellarm. anno 374. pag. 75. Genebrard in Siricio, Ado Viennenſis in Chron. Barboſa n. 10. Onuphr. in Chron. anno. 369. Vign. in Chron. anno 379. & 393. Gualter. ad an. 400. pag. 286. Poſſevin. tom. 1. lit. A, pag. 59. Sur. tom. 6. die 7. Decembris.*

Cùm B. Ambroſius adhuc catechumenus eſſet, 32 Præfulque Mediolanenſis provinciæ, in Epifcopum aſſumptus est voce infantis divinitus reſonante Ambroſio Epifcopum, cum de eligendo novo Præſato inter Catholicos, & Arrianos diſceptaretur, quæ evenerunt anno 374. Damafi Pontificis 8. Imperat. Valentiniani & Valentis 11. Card. Baron. & Spondan. anno 374. à princip. Sedit annis 22. menſibus 3. diebus 27. ac perrexit in patriam anno Domini 397. Siricii Pontificis 13. Imperatorum Arcadii & Honorii 3. die 4. Aprilis, ætatis ſuæ ſexageſimumquartum ingreſſus: ſed quoad tempus mortis, & ætatis Authores inter ſe non conveniunt, ut apud nuper laudatos videre licet: nos ſuppurationem Card. Baronii & Spondani amplectimur, quos legas Anno 397. n. 7. cum ſeqq.

Verf. *Item opuscula B. Auguſtini.*

De quo Card. Bellarm. anno Domini 400. pag. 33 97. Card. Baron. & Spondan. *ab anno 337. ad annum 504. Poſſevin. fup. verb. Auguſtinus, cap. 6. & 7. pag. 160. Onuphr. in Chron. Genebrard. in Siricio, & Sixto III. Jacob. Gualter. in Chron. ad ann. 500. pagina 358. Barboſa fup. n. 11. Surlus de vit. Sanctor. tom. 4. die 28. Auguſti.*

Natus est anno 355. Liberii Pontificis 4. Conſtantii Imperatoris 19. die 13. Novembris. Spondan. anno 377. num. 3. Gualter. fup. Convertitur ad fidem ac baptizatur à B. Ambrosio anno 388. Paſchali tempore, ſuæ ætatis trigefimum quartum a gens. Card. Baron. anno 388. & ibi Spondan. n. 9. Gualter.